

Det tilblitt værende er igjen i --manesjen.
I kraft av sauseri for eget hode.
Maskinen er ute der, hvor folks tilværelse ille
tilstedefinnes.
HorisonTERS mentale selvutlysning bestråler distansen
dertil.
Det krydres hverdag.
Annerledes tenkende på utførsel og innpust.
Bemidlertidig brer man om seg, av alt hva.
Viden vanker ferden
Firkant, firkant, stjerne.

Møt vennlig opp med folkeskikk
Hold plassens overblikk
Før deg inn i god skikk

Det rasles og trekkes veksel
Uforsagt fra gnidsels jeksel
Farvann forlagt i miner

Noen klatrer i opplevd
samvittighet

Hvor så kan leve seg inn
Ikke jobbe og stirre ut i luften
Komplimenter
Vær glad
Ikke vær kritisk

Trø i aske
brenn i ved
rask i tanke
sjel i sted

Noe klatrer i opplevelsen
det skal opp og det smiler, naivt.

Alt er virak

Tenkt tilstrekkelig
Utrettet det som ikke ble igjen

Før deg av føre
Hør meg til siden

Tilværelsen
skyldes kan
den jeg er.

Samstundes ekvidistant interpollert.

Ute eller inne,
stille eller forkommet.

Heller nå enn framtid
borte vil vekk
bra borte, men borterst bedre

Bekjentgjør kommodens skuffer
Løs billett i skatollet

Togendes gange, hvis frist ei utløp.
Oppmøtt i perrong, forhastelses trengsel.
Her er ingen hast å hente.

Tiltro vedkommendes sak det er, å se forbi illusjonen.
Voks sammen.
Fare føles i antagelsen av den.

Viden kjent
smått tilstått
freidig fritatt
tilbakeholdent innsatt
siden sendt

finnes ikke fordi det er så mye i veien

Vaiende variasjon sjøgressdanser

Badende strender kjenner havets fordypning;
i rosemalte bølgers takhøyde;
søker vindens opphav felters potensiale
der skogbunn puster luntende
forfølger jordmassene medvinds rotasjon.

Gjenskinnet bues mot sentrum,
en øyeåpner for solvarmen
Tåken dekker ikke til
for sorgens avrenning fra trærne.
En klem til i vakumet.

Mer mentalt leverom å leve i når ingens anskuelse
skygger ens egen.

Når ikke rommet spises opp.
Når det ikke er der fordi det ikke blir sett.

Spolert video tilbakegang

Við faste trakters trengsel
bakenforliggende riters lengsel
trekkes skogen, vekk fra folk
vandrer evig, sjeldsynt skygges tolk.

Avstands fange, hektes ved
sinnets grep, der forled
menn av huse, skaftes ved+
kunnig kunskap, der attved.

Avledet undring, viden trett
framferds frabeordr
levnes i eige
øynes innsikt, aldri sett.

Riktige røynder,
gåtes løyndom

Hoiere utdannelse. Hoi hoi.

Man står der standsmessig og legger ut om kontorrekvisita, til alle interesserte, og andre som ikke rekker å passere forbi.

Vekselvist får man presentert oversettelsesplattform, og ellers hilst og utvekslet kontaktinfo til de felles kanaler.

Alle har de noe fore, en del felles, og historier å fortelle. Det er slike små møter som menneskeliggjør det som i grunn for de fleste er en dyd av nødvendighet.

Ikke langt mindre interessant er det å treffe likesinnede for dem som bryr seg nevneverdig.

Innsalget er fremdeles å anse som alternativer til det etablert forferdelige.

Hvis ikke det alle andre gjør virker, skal man da trø over i det utenfor?

Den ukjente allfarvei, vekk fra den tilsynelatende farbare vei.

Alt det man ønsker å utsette og til dels kan enes ved har forbedringspotensiale, især der man klamrer seg til tanken om at man først må fungere der man er.

En ufordøyd tanke man har i nyhetens verdi, som det skal lite til å rokkes ved.

Slik holdes mange gode adspredelser vekk fra normalen på umiddelbar avstand.

De mest nysgjerrige og dristige er der, i formede alternativens gang.

Når hvermannens besøkelsestid kjennes inne for utprøving av det nye er dets egenarts snodigheter på overtid.

Her er det også mye av så lite som skal til.

Det kan håndgripelig favnes mye lavthengende frukt, i mange disipliner.

Noen av dem har tilkommet som egne felter utsprunget av grunnlaget lagt for lenge siden.

Nødvendigvis synes allverden om dette som vites ei, og noen av motsatt oppfatning ikke.

Endring alltid til det verre, verdsettes tingenes tilstand nok.

Gjerne ønskes brukere i fleng, hvis karakter uavsettlig ikke er av samme art som etablert boble.

Det er i det hele tatt forskjell på verket i seg selv og oppfattelsen av det.

En ærlig sak er det å tekkes det ene eller det andre, og en egen kunst

å treffe begge deler for hvem som helst.

I tilnærmelsen til hva man tenkte å gjøre, holder på med, og kunne ha gjort noe med

— blir det forefallende gjerne førsteprioritet.

Selg meg gjerne idéen om hvorfor bedre viten rokker ved mitt måteholdige.

«Hvordan kan du hjelpe meg», besvarer hva man kan gjøre for andre.

Egeninteresse er til å stole på.

Tillitsverdigheten distribueres forskutterende, med sunn skepsis.

Hittil har ikke tillitskontrollsystemer blitt viktigere enn arbeidssystemer.

Alt er blitt så dyrt. Markedet er styrt.

(I bunken av ikke-havarete bærbare har man hentet seg ny giv, latt gamle filer i motsatt bunke få ro og oppdager nylig at vanlige verktøy ikke søker i avanserte filer.)

På reise I Europa, med faglig innhold.

Der man nødvendigvis inngår finnes et fellesskap av øse karakterer.

Buss for tog, i lange nattetimer.

Fly for klimaskurk, til Europas midte.

Heri finnes alle moderne kommunikasjonsveiers høyborg,

der over middagshøyden.

Lei av kvartersvist gratis Internett.

Søker derfor Internett- asyl.

Bli kjedsom. Kjøper mange hekto brukt mobiltelefon.

Fikser og gir bort. Alle med ny mobil er dumme.

Mye bedre å ha ny mobil og mange gamle mobiler også.

Har med standsmessig trådløst apparat til trådforløst kablet Internett.

Viser seg i beste fall å fungere til å underbygge alle mulige ikke-håndgripelige eller ubegripelige argumenter, som ekstra boks.

Mange substrata og lite systematisk orden.

Konferanse har kjente fjes.

Kjente fjes hilser.

Konferanse har dans.

Danses.

Det overnattes i kulissene, i direkte konflikt med ordensreglement. Avlatsdusjing.

Simultanoversetter et noe fremmed språk som frivillig.

Forstår ikke så mye av måten å beskrive ting på.

Hører ikke hva som sies når jeg snakker.

Kan litt om temaet, så snakker litt relatert om det jeg tror ønskes formidlet.

Spiser og drikker til felles med folk som er smartere enn meg selv.

Reisebedekning anmodes og tas til følge.

Ny konferanse i Belgia.

Her er folk kommersielle. Komersielle folk har det travelt.

Mest av alt har de glemt å selge frikjøp fra små problemer.

Folk får små problemer løst gratis fra min stand.

Etter foredragene kan man stille dummere spørsmål.

Noen ganger er det travelt her også.

Man tar sine dumheter med seg i uforrettet sak.

Drar til de langtannede folks ø.

Forferdes mørke uuttømmelige rom.

Der inne konturene anes.

Påminnes sinnets rissninger.

Uten fravikelig tørst.

Sjelsettes karikaturer i vegger.

Til bolde aksers mark.

Skygger av bevissthet.

Om ånders nærvær.

Forgriper avmakt fatt.

Visshetens utpustende nedslipning.

Maner seiersdød skrikende.

Gjenferds klang.

Til alt er.

-Glühwein Lumumba